

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 5Co/144/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5413205057
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Miroslav Jamrich
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2014:5413205057.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Jamricha a členov senátu JUDr. Gabriely Veselovej a JUDr. Dagmar Cabadajovej, v právnej veci žalobcu: COFIDIS, a.s., so sídlom v Bratislave, Suché mýto 1, IČO: 36816337, zastúpená Advokátskou kanceláriou Antovszká, s. r. o., so sídlom v Bratislave, Žabotova 2/B, IČO: 36866881, proti žalovanej: V. M., nar. XX.XX.XXXX, bytom F. K., M. XXXX/X, v konaní o zaplatenie sumy 173,51 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Dolný Kubín č.k. 5C/104/2013-56 zo dňa 2. decembra 2013, takto

rozhodol:

Krajský súd rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

Žalovanej náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd v Dolnom Kubíne rozsudkom č.k. 5C/104/2013-56 zo dňa 2. decembra 2013 zamietol žalobu. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že žalobca podanou žalobou sa voči žalovanej domáhal zaplatenia sumy 173,51 eur pozostávajúcej z úveru vo výške 144,45 eur a úroku za poskytnutie úveru vo výške 17,11 eur, z poplatkov z omeškania so splácaním úveru vo výške 5,80 eur a poistenia vo výške 6,15 eur, ako aj náhrady trov konania. Poukázal na to, že dňa 25.5.2008 uzatvoril so žalovanou v zmysle bodu 1. všeobecných obchodných podmienok na predtlačenom formulári Zmluvu o revolvingovom úvere č. 70150403 (ďalej len „ZoÚ“), ktorým dňom nadobudla účinnosť, nakoľko došlo zo strany žalovanej k prijatiu návrhu ZoÚ, ktorý žalobca predložil žalovanej tak, že ho zaslal na adresu uvedenú žalovanou v žiadosti o uzavretie zmluvy. Žalovaná ku dňu podania žaloby uhradila sumu 1.344,33 eur a ďalšiu splátku už neuhradila. Žalovaná na výzvu žalobcu nereagovala a neuhradila ďalšie splátky, z čoho dôvodu jej voči žalobcovi vznikol záväzok vo výške žalovanej sumy.

Súd prvého stupňa na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že predmetná ZoÚ neobsahovala všetky zákonom stanovené náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, predovšetkým údaj o ročnej úrokovej sadzbe, počte a termínu splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (hoci súd prvého stupňa zoberal do úvahy, že v prípade revolvingu je počet splátok v okamihu uzavretia zmluvy neurčiteľný) v čase uzavretia zmluvy a veriteľom vyžadované poistenie. Nedostatok týchto náležitostí ktorejkoľvek z nich, má za následok (v prípade, že úver bol veriteľom poskytnutý a dlžník ho aj čerpal, ako tomu bolo aj v prejednávanej veci, kedy napriek ich absencii je zmluva platnou), bezúčnosť úveru a že nemožno v súvislosti s jeho poskytnutím žiadať ani akékoľvek poplatky. Keďže žalovanej bol poskytnutý úver vo

výške 20.000,- Sk (663,88 eur), ktorý bol následne doplňovaný na celkovú sumu 750,15 eur (663,88 eur + 59,75 eur + 26,52 eur) a žalovaná celkovo splatila žalobcovi sumu 1.344,33 eur (viac o 594,18 eur), súd vychádzajúc z toho, že pre nedostatky predmetnej ZoÚ, pokiaľ ide o chýbajúce náležitosti, ktoré zákon o spotrebiteľských úverov vyžaduje pre zmluvy o spotrebiteľskom úvere, šlo v súdom prípade o úver bezúročný a bez poplatkov, a preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania rozhodol súd prvého stupňa podľa ust § 142 ods. 1 O.s.p., pričom konštatoval, že žalovaná mala v konaní úspech, preto jej patrí náhrada trov konania, no žiadne trovy si neuplatnila a z obsahu spisu ani nevyplýva, že by jej v súvislosti s týmto konaním nejaké trovy vznikli.

Proti tomuto rozsudku a to proti výroku o zamietnutí žaloby a súvisiacemu výroku o trovách konania podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobca. V odvolaní uviedol, že zmluva o úvere bola uzavretá v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy. V predmetnej zmluve je uvedené, že žalovaná berie na vedomie, že neoddeliteľnou súčasťou tejto zmluvy o úvere sú všeobecné obchodné podmienky žalobcu, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy o úvere a prílohy 1 - 5 a potvrdzuje, že sa s nimi riadne oboznámila, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Zmluva o úvere je tzv. absolútnym obchodom a ust. § 273 Obchodného zákonníka obsahuje úpravu inštitútu všeobecných obchodných podmienok. Toto ustanovenie je kogentné a nie je možné zmeniť ho dohodou zmluvných strán. V danej veci ide jednoznačne o tzv. „iné obchodné podmienky“. Keďže tieto nemajú charakter všeobecne známych obchodných podmienok, zákon vyžaduje, aby boli zmluvným stranám známe alebo k návrhu priložené a zároveň aby s nimi zmluvné strany vyjadrili súhlas. Táto zákonná podmienka bola splnená, keďže všeobecné obchodné podmienky poskytnutia úveru sú vytlačené na druhej strane zmluvy o revolvingovom úvere a tvoria jej neoddeliteľnú súčasť spolu s formulárom o zmluvných podmienkach o spotrebiteľskom úvere, čo je zakotvené aj v samotnom znení zmluvy. Žalovaná podpisom zmluvy o úvere potvrdila, že sa so zmluvou o úvere oboznámila, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Dlužník tiež zobral na vedomie, že VOP, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy a prílohy 1 - 3, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, považuje ich za dostatočne určité a zrozumiteľné a prejavuje súhlas byť nimi viazaný. Dlužník svojim podpisom tiež vyhlásil, že je spôsobilý plniť svoje záväzky zo zmluvy o úvere a nie je si vedomý žiadnych okolností, ktoré by mu bránili v plnení záväzkov a že všetky informácie a údaje, ktoré poskytol v žiadosti o úvere, v zmluve a dokumentoch predkladaných v súvislosti s jej uzatvorením, sú správne, aktuálne a pravdivé. Žalobca dostatočne upozornil žalovanú na nevyhnutnosť preštudovania si nielen zmluvy o úvere, ale aj jej neoddeliteľných súčastí. Nakoľko žalovaná prejavila súhlas nielen s uzavretím zmluvy o úvere, ale aj súhlas byť viazaná všeobecnými obchodnými podmienkami, žalovaná o povinnosti platiť úroky za poskytnutie úveru vedela. Mala možnosť oboznámiť sa so znením VOP a v prípade, že by pre ňu podmienky neboli prijateľné, zmluvu by neuzavrela. Zmluva bola uzavretá v súlade so zákonom č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch platného v čase uzavretia zmluvy a žalovaná bola povinná zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom. Žalobca v odvolaní ďalej uvádza, že súd až priveľmi striktné odkazuje na § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, že zmluva neobsahovala všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, konkrétne ročnú úrokovú sadzbu, ale len mesačnú. V uvedenom prípade nejde o žiadnu nekalú obchodnú prax a zavádzanie dlžníka neuvedením ročnej úrokovej sadzby vyžadovanej podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, ale iba mesačnej. Názor súdu ohľadom neuvedenia potrebných náležitostí v zmluve by bol namieste, ak by zmluva neobsahovala ani údaj o mesačnej úrokovej sadzbe, pretože úplne jednoduchým výpočtom mesačná úroková sadzba 2,14 % x 12 mesiacov = ročná úroková miera 25,68 % a tak dospejeme k požadovanej náležitosti. Vzhľadom na uvedené sa žalobca nestotožňuje so záverom prvostupňového súdu, že zmluva o úvere neobsahuje obligatórnu náležitosť a to priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Navrhol preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrila.

Krajský súd ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.) po zistení, že odvolanie bolo podané účastníkom konania v zákonom stanovenej lehote, preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu ustanovenom v § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a podľa ust.

§ 156 ods. 3 O.s.p. vyhlásil rozsudok, ktorým napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa ust. § 219 ods. 1,2 O.s.p. potvrdil.

Podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p., odvolací súd rozhodnutie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ust. § 219 ods. 2 O.s.p., ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku, prislúchajúceho spisového materiálu a vyhodnotením toho, čo uviedol odvolateľ, sa v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku prvostupňového súdu. V preskúmvanej veci nezistil žiadne okolnosti, ktoré by spochybňovali správnosť rozsudku súdu prvého stupňa, v ktorom súd venoval náležitú pozornosť zisteniu všetkých rozhodujúcich skutočností, dostatočne zistil skutkový stav a mal spoľahlivé a dostatočné podklady pre rozhodnutie o veci. Dôvody, pre ktoré tak urobil, správne a podrobne rozobral v odôvodnení rozsudku. S týmito dôvodmi sa v celom rozsahu stotožňuje aj odvolací súd a v podrobnostiach na ne odkazuje. Len na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd poznamenáva, že nemohol prisvedčiť odvolateľovi, ktorý nedostatok podstatných náležitostí uzavretej spotrebiteľskej zmluvy, nemôže zhojiť odkazom na všeobecné obchodné podmienky a taktiež ďalšia odvolacia námietka žalobcu, pokiaľ sa tento odvoláva na ust. § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka, k uvedenému odvolací súd konštatuje, že tzv. úver ako absolútny obchod, nie je žiadnou prekážkou na aplikáciu všeobecných ustanovení Občianskeho zákonníka, medzi ktoré patria aj ustanovenia § 52 a nasl. týkajúce sa ochrany spotrebiteľa, vychádzajúce zo subsidiarity Občianskeho zákonníka a zároveň je potrebné vychádzať práve zo zák. č. 258/2001 Z.z., ktorý upravuje spotrebiteľské zmluvy a ktorý v ustanoveniach § 2 a § 3 vymedzuje, čo je spotrebiteľskou zmluvou. Právnu úpravu Obchodného zákonníka týkajúcu sa možnosti určenia časti obsahu zmluvy s odkazom na VOP alebo na iné obchodné podmienky, v tomto prípade aplikovať pre vyššie uvedené nemožno.

S poukazom na vyššie uvedené odvolací súd konštatuje, že žalobca v odvolacom konaní nepreukázal existenciu takého nedostatku prvostupňového rozhodnutia, ktoré by bolo spôsobilé privodiť záver o nesprávnom zistení skutkového stavu a nesprávnom právnom posúdení veci. Preto odvolací súd rozsudok okresného súdu potvrdil ako vecne správny.

V odvolacom konaní žalobca nebol úspešný, preto mu podľa ust. § 142 ods. 1 v spojení s ust. § 224 ods. 1 O.s.p. nepatrí právo na náhradu trov odvolacieho konania. Úspešná bola žalovaná, ktorej však v súvislosti s odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli, preto odvolací súd rozhodol, že žalovaná nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

Rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.